

نگاهی به دور جدید برنامه‌های سینمایی در صداوسیما

آغوش نقد و مهر رسانه ملی برای سینما

۵۴

ابزارهای احقاق حقوق معنوی مخاطب

و مبنایی توجه شود؛ صرف پرداختن و مرور فیلم‌ها، نه فقط دردی از سینمای ایران را دوا نمی‌کند، بلکه باعث لوٹ شدن مفهوم و رسالت نقد فیلم و به تبع این سهل‌انگاری، بی‌اهمیت انگاشته شدن کارویژه نقد و مبتذل شدن جایگاه منتقد در جامعه سینمایی و نیز افکار عمومی می‌شود. امید است که برنامه‌های نقد، زینت المجالس نباشند و بدون محافظه‌کاری فقط با دغدغه دفاع از حقوق مردم ایران، تولید و منتشر شوند.

جملات فوق، متأسفانه نقل قول‌های خیالی نیستند بلکه شنیده‌هایی واقعی، به نقل از بعضی منتقدان صاحب‌بلندگو در رسانه‌های مختلف است. پدیده نقد فیلم و نقد سینما، فرآیندی مستمر و چالشی که اگر بنا باشد در رسانه‌ای، مؤثر واقع شود و مدافع حقوق معنوی مخاطب باشد، نیاز است در قالب یک برنامه لااقل هفتگی با پذیرش خطریذیری‌های احتمالی محتوایی به‌طور زنده روی آنتن برود اما ضروری است که در تولید برنامه‌های سینمایی به نکته‌ای حیاتی

«نه، فلان فیلم را نقد نمی‌کنم؛ کارگردانش از رفقای قدیمی است.»
«در مورد این فیلم از من نپرسید؛ نپسندیدمش ولی نمی‌خواهم سازمان ... و رفقا از من دلخور شوند.»
«حیف که پروژه و کار دارم با بهمان شخص / سازمان، وگرنه می‌گفتم عجب فیلم افتضاحی ساخته‌اند.»

احسان رستگار
معاون ضامن
روزنامه جام‌جم